

31) BLAUWE JASJES

‘Opslag verdienen ze!’
Zo sprak mijn vader de huisarts fanatiek toe in zijn laatste levensdagen. Of hij ervoor wilde zorgen dat al die geweldige ‘meiden’ van de zorg -die iedere morgen vrolijk en energiek aan zijn bed stonden- een hoger salaris zouden krijgen! Mijn vader beweerde

zelfs dat zij meer zouden moeten verdienen dan de dokter zelf, want zo sprak hij; ‘u zit hier alleen maar te praten. Die meiden doen echt iets!’
‘PAP!!!’ Riep ik dan verontwaardigd.

De morfine bracht mijn vader op euforische paden!

Gelukkig had de huisarts humor en beaamde zeker dat de ‘meiden’, in hun azuurblauwe jasjes en polo’s, goud waard zijn.

Deze ‘meiden’ die ook iedere keer weer een luisterend oor aan mijn moeder boden wanneer ze vroegen hoe zij de nacht was doorgekomen. Echt oog voor haar hadden.

Die mijn vader van ‘top tot teen’, ‘fris en fruitig’ op zijn bed verzorgde.

Die in een handomdraai een katheter inbrachten, het bed op en afhaalde, hem in een schone pyjama hezen, zijn haren kamde en zijn baard scheerde (als hij daar zin in had).

Die tussendoor wanneer hun bezigheden het toe lieten net zo vrolijk hun werktelefoon opnamen en die heel, héél soms een theetje meedronken.

Die bovendien tussen alle bedrijven door warme en liefdevolle gesprekjes voerde met mijn vader en mij ook nog goede raad gaven wanneer ik hen vergezelde naar buiten.

Deze lieve mensen die niets vragen en zoveel geven. Onmisbaar zijn in onze samenleving.

Af en toe zie ik nu één van hen door het dorp fietsen. Dat deden zij voordat ze mijn vader kwamen verzorgen natuurlijk ook al maar toen zag ik hen niet. Of misschien zag ik hen wel maar herkende ze niet als zodanig. Wanneer ik nu een blauw jasje tegen kom groet ik vriendelijk en schenk hen slechts mijn warmste glimlach. Omdat het raar zou staan wanneer ik snel van mijn fiets af zou springen om hen een staande ovatie te geven.

Al verdienen zij dit zeker wel.

Net zoals die opslag!

Lang leven de mensen met de blauwe jasjes die iedere dag weer het leven van een patiënt en mantelzorger lichter en zonniger weten te maken ook al regent het dat 't giet!

Warme groet,

Krant-ma.

(uit naam van mijn vader)

Wordt vervolgd...